

ACC. N:R. M. 9851 : 1-3.

Landskap: Småland Upptecknat av: Christer Leijonhielm
Härad: Sunnerbo Adress: _____
Socken: Markaryd Berättat av: Axel Jönsson
Uppteckningsår: 1945 Född år 1862 i Vittsjö

Sagesmannens liv 1
Skogssnuvan 2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

ACC. N:R M. 9851:/.
.....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sagesmannens liv och leverne.

Jag är inte född här i socknen, men jag är född i grannsocknen. Jag har vatt i Amerika i tre omgångar. Jag for varenda gång över Norge, sådär har jag vatt sex gånger. Första gången for jag till Amerika när jag var 22 år. Det var när jag kom ut från exisen. Då var jag där femton år i sträck.

ACC. N:R M. 9851:2.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuvan. (a)

(På förfrågan om det var länge sen skogssnuvan visat sig i trakten, svarade sagesmannen:)

Skogssnuvan? Ja, si, snuva har jag väl haft, men aldrig skogssnuvan. Haha.

Nä, si nått sånt tror jag inte på, det finns alltid en ~~ri~~ redig förklaring till allt vad folk pratar om. Men la mej si, la maj si. En gång har jag vatt med om nått övernaturligt. Jag hade vatt vid kvarnen, å när jag skulle hem och kom vid broan, och skulle över den, så stannade hästarna. Jag for med tvebet. Di hade kommit med huvet nästan till andra stranden, så blev di ståendes. Jag smackade på dom, men di gick inte en tum. Di ryggade i stället. Då vände jag, och for en sväng, och försökte om igen, men det gick likadant. Di stannade och så ryggade di. Då gick jag utav vagnen och fick tag på en sten som låg där och kastade den under bron. Då hörde jag hur det pep och

ACC. N:R M. 9851:3.

plaskade där, och så kom det fram en rad med ällingar,
och simmade längs med ån. Di hade förstås hästarna blitt
rädda för. Di ville väl inte gå över förrän di visste vad
det var. Men sen gick di när di såg att det var ällingar.
(En norrman, som medföljde upptecknaren, frågade: Ällingar,
var det sånt där småfolk det? Då skrxattade sagesmannen
rätt och länge.)

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV